EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 24.1.2006
KOM(2006) 7 slutlig

2006/0008 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och om fastställande av innehållet i bilaga XI

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1) BAKGRUND

- **Motiv och syfte**

I artikel 83 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen föreskrivs att särskilda bestämmelser för tillämpningen av vissa medlemsstaters lagstiftning anges i bilaga XI. Såsom anges i skäl 41 i förordning (EG) nr 883/2004 är det nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser som beskriver den nationella lagstiftningens särdrag för att underlätta tillämpningen av samordningsbestämmelserna.

- **Allmän bakgrund**

Förordning (EG) nr 883/2004 skall ersätta förordning (EEG) nr 1408/71, som nu innehåller bestämmelser om samordning av de sociala trygghetssystemen. Genom den nya förordningen förenklas och moderniseras den nuvarande lagstiftningen. Bilaga XI till förordning (EG) nr 883/2004 skall innehålla särskilda bestämmelser för tillämpningen av medlemsstaternas lagstiftning. Den ersätter motsvarande bilaga VI i förordning (EEG) nr 1408/71. I förordning (EG) nr 833/2004 föreskrivs att innehållet i bilaga XI skall fastställas före den dag då den förordningen börjar tillämpas. Denna bilaga är nödvändig för att beakta särdragen i medlemsstaternas olika sociala trygghetssystem.

En överenskommelse om vissa poster i bilaga XI nåddes i samband med förhandlingarna om modernisering av förordningen (se rådsdokumentet 8851/04 ADD 1). Tysklands och Österrikes poster avseende vissa regionala förmåner, vilka man ursprungligen enades om i juni 2003, ingår dock inte i detta förslag på grund av den senare utvecklingen av rättspraxis vid EG-domstolen (se generaladvokatens yttrande av den 20 oktober 2005 i mål C-286/03 Hosse). En överenskommelse om den fjärde posten under avsnittet ”C. DANMARK” nåddes också i samband med antagandet av förordning (EG) nr 647/2005, som ändrar förordning (EEG) nr 1408/71.

- **Gällande bestämmelser**

Bilaga XI till förordning (EG) nr 883/2004 motsvarar bilaga VI till förordning (EEG) nr 1408/71. I båda bilagorna anges särskilda bestämmelser för tillämpningen av medlemsstaternas lagstiftning. I överensstämmelse med det allmänna förenklingsmålet innehåller bilaga XI färre poster än nuvarande bilaga VI.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Ej tillämpligt.

2) SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Eftersom bilaga XI till förordning (EG) nr 883/2004 innehåller särskilda bestämmelser för tillämpningen av medlemsstaternas lagstiftning har alla medlemsstater uppmanats att lämna in de förslag som behövs för tillämpningen av deras lagstiftning. Kommissionen har därefter granskat förslagen och diskuterat dem närmare med tjänstemän från de berörda medlemsstaterna.

Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

Medlemsstaterna begärde omkring 150 poster i bilaga XI. Cirka 50 förslag godtogs för införande i bilagan. Andra önskemål om poster av mer allmän karaktär ingår i förslag till mindre ändringar av förordning (EG) nr 883/04. De är i huvudsak av teknisk karaktär. Andra frågor har beaktats i förslaget till tillämpningsförordning. Slutligen ansågs en del önskemål vara olämpliga att införa i bilagan, eftersom de var överflödiga eller oförenliga med förordning (EG) nr 883/2004.

- **Extern experthjälp**

Någon extern experthjälp har inte behövts.

- **Konsekvensanalys**

Genom förordning (EG) nr 883/2004 förenklas och moderniseras den nuvarande lagstiftningen. I förordningen föreskrivs att innehållet i bilaga XI skall fastställas före den dag då den förordningen skall börja tillämpas. Denna bilaga är nödvändig för att beakta särdragen i medlemsstaternas olika sociala trygghetssystem.

Förslaget underlättar samordningen av medlemsstaternas sociala trygghetssystem samtidigt som det moderniserar och förenklar de nuvarande förfarandena. Detta kommer att leda till förbättringar jämfört med den nuvarande lagstiftningen och till bättre administrativa förfaranden för alla som brukar förordningen, t.ex. nationella socialförsäkringsmyndigheter, arbetsgivare (särskilt små och medelstora företag) och enskilda medborgare. För närvarande kan det dock vara svårt att bedöma de exakta följderna.

3) RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

I bilaga XI till förordning (EG) nr 883/2004 anges särskilda regler för tillämpningen av vissa medlemsstaters lagstiftning. Bilagan kommer att underlätta tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004 genom att garantera ett smidigt samspel mellan gemenskapslagstiftningen och nationella lagar. Den innehåller särskilda avsnitt för varje medlemsstat, och i tillämpliga fall kompletterande bestämmelser för särskilda delar av medlemsstaternas lagstiftning. Syftet med varje post är att garantera en smidig tillämpning av förordningen i de berörda medlemsstaterna.

- **Rättslig grund**

Artiklarna 42 och 308 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig eftersom förslaget inte faller inom gemenskapens exklusiva behörighet.

Medlemsstaterna kan av följande skäl själva inte i tillräcklig utsträckning uppnå målen för förslaget:

Gemenskapsåtgärder i form av samordning inom området för social trygghet krävs enligt artikel 42 i fördraget och sådana åtgärder är nödvändiga för att garantera att den rätt till fri rörlighet som föreskrivs i fördraget kan utövas fullt ut. Utan denna samordning kan det tänkas att den fria rörligheten inte skulle fungera, eftersom människor skulle vara mindre benägna att utnyttja denna rättighet om det i praktiken innebär att man går miste om rättigheter till socialförsäkringsförmåner som förvärvat i en annan medlemsstat. Den nuvarande gemenskapslagstiftningen om social trygghet syftar inte till att ersätta de sociala trygghetssystemen på nationell nivå. Det bör betonas att den förordning som föreslås inte är en harmoniseringsåtgärd och att den inte går längre än vad som krävs för en effektiv samordning. Förslaget syftar i huvudsak till att förenkla de nuvarande bestämmelserna.

Bilaga XI grundas i huvudsak på bidrag från medlemsstaterna. Medlemsstaterna kan dock inte anta sådana bestämmelser på nationell nivå, eftersom det skulle kunna strida mot förordningen. Det är därför nödvändigt att genom bilaga XI se till att förordningen anpassas på ett sådant sätt att den kan tillämpas i de berörda medlemsstaterna.

Åtgärder på gemenskapsnivå kommer att göra det lättare att uppnå målen för förslaget av följande skäl:

Samordningen av de sociala trygghetssystemen – i vilken bilaga XI ingår som en del – kan bara ske på gemenskapsnivå. Målet är att se till att samordningen av de sociala trygghetssystemen fungerar effektivt i alla medlemsstater.

Eftersom förslaget är en ren samordningsåtgärd kan de kvalitativa indikatorerna bara tillämpas på gemenskapsnivå. Förslaget kommer att leda till en effektivare samordning av medlemsstaternas sociala trygghetssystem.

Medlemsstaterna ansvarar även fortsättningsvis för organisationen och finansieringen av sina sociala trygghetssystem.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Förordning (EG) nr 883/2004 kräver denna typ av åtgärd, eftersom bilaga XI ingår i

den förordningen.

Förslaget underlättar samordningen av de sociala trygghetssystemen för medlemsstaterna och gagnar därför både de enskilda medborgarna och de nationella socialförsäkringsmyndigheterna. De särskilda bestämmelserna grundas på förslag från medlemsstaterna, vilket innebär att eventuella ekonomiska och administrativa bördor minimeras och avpassas till ovannämnda mål. Utan bilaga XI skulle de ekonomiska och administrativa bördorna troligtvis bli större.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Det finns inga andra möjligheter, eftersom förordning (EG) nr 883/2004 kräver denna typ av åtgärd då bilaga XI ingår i den förordningen.

4) BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

5) ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

- **Förenklingar**

Förslaget innebär en förenkling av lagstiftningen och av de administrativa förfarandena för de offentliga myndigheterna (EU eller medlemsstaterna).

Det kommer att vara färre poster i bilaga XI till förordning (EG) nr 883/2004 jämfört med motsvarande bilaga VI till förordning (EEG) nr 1408/71.

Genom bilaga XI förenklas samordningsuppgifterna för de behöriga nationella myndigheterna, eftersom den innehåller särskilda bestämmelser för tillämpningen av vissa medlemsstaters lagstiftning.

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)**

Förslaget gäller en EES-fråga, och bör därför gälla även EES.

- **Närmare redogörelse för förslaget**

1. Bilaga XI syftar till att beakta särdragen i medlemsstaternas sociala trygghetssystem. Medlemsstaterna har lämnat sina önskemål till kommissionen tillsammans med juridiska och praktiska förklaringar till sina system och sin lagstiftning.

2. I rationaliseringssyfte har ett enhetligt tillvägagångssätt följts genom att liknande poster eller poster med samma syfte för olika medlemsstater i princip behandlas på samma sätt.

3. Vissa poster har inte förts in i bilaga XI eftersom frågorna behandlats på en mer allmän nivå, antingen genom förtydliganden i förordning (EG) nr 883/2004 eller

genom en bestämmelse i förslaget till tillämpningsförordning.

4. Vissa tekniska ändringar av bestämmelserna i förordning (EG) nr 883/2004 har gjorts för att inbegripa poster av allmän karaktär och för att undvika många liknande poster i bilaga XI för olika medlemsstater.

5. Eftersom syftet med förordning (EG) nr 883/2004 är att samordna socialförsäkringslagstiftning som enbart medlemsstaterna ansvarar för, har poster som inte kan förenas med förordningens syfte eller mål och poster som enbart syftar till att klargöra tolkningen av nationell lagstiftning inte införts i bilaga XI.

2006/0008 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och om fastställande av innehållet i bilaga XI

(Text av betydelse för EES och Schweiz)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 308,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[3],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget[4], och

av följande skäl:

(1) I artiklarna 51.3 och 56.1 och artikel 83 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen föreskrivs att särskilda bestämmelser för tillämpningen av medlemsstaternas lagstiftning skall anges i bilaga XI till den förordningen. Bilaga XI är avsedd för att beakta särdragen i medlemsstaternas olika sociala trygghetssystem så att tillämpningen av samordningsreglerna underlättas.

(2) Vissa medlemsstater har begärt att poster som gäller tillämpningen av deras lagstiftning om social trygghet skall införas i bilaga XI och har gett kommissionen juridiska och praktiska förklaringar till sin lagstiftning och sina system.

(3) För att rationalisera och förenkla den nya förordningen behövs ett enhetligt tillvägagångssätt så att liknande poster och poster med samma syfte för olika medlemsstater i princip behandlas på liknande sätt.

(4) Eftersom syftet med förordning (EG) nr 883/2004 är att samordna socialförsäkringslagstiftning som enbart medlemsstaterna ansvarar för, bör poster som

---

1 EUT C […], […], s. […].
2 EUT C […], […], s. […].
3 EUT C […], […], s. […].
4 EUT C […], […], s. […].

inte kan förenas med förordningens syfte eller mål och poster som enbart syftar till att klargöra tolkningen av nationell lagstiftning inte införas i förordningen.

(5) Vissa önskemål har väckt frågor som berör flera medlemsstater. I stället för att ha liknande bestämmelser i bilaga XI för flera medlemsstater, bör dessa frågor därför hellre behandlas på ett mer allmänt sätt, antingen genom ett förtydligande i förordning (EG) nr 883/2004 eller i någon annan bilaga till den förordningen, som därför bör ändras i enlighet med detta, eller genom en bestämmelse i den tillämpningsförordning som avses i artikel 89.

(6) Det är också lämpligt att hellre behandla vissa specifika frågor i andra bilagor än i bilaga XI, med hänsyn till frågornas syfte och innehåll, för att säkerställa samstämmigheten i bilagorna till förordningen.

(7) För att medborgarna lättare skall kunna använda förordningen när de begär information eller lämnar in ansökningar till institutionerna i medlemsstaterna bör hänvisningarna till de berörda medlemsstaternas lagstiftning vid behov också anges på originalspråket så att eventuella missförstånd undviks.

(8) Förordning (EG) nr 883/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.

(9) I förordning (EG) nr 883/2004 anges att den skall tillämpas från och med den dag då tillämpningsförordningen träder i kraft. Den här förordningen bör därför tillämpas från och med den dagen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 883/2004 skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 14 skall punkt 4 ersättas med följande:

”4. Om det för anslutning till en frivillig försäkring eller en frivillig fortsättningsförsäkring enligt en medlemsstats lagstiftning ställs krav på bosättning i den medlemsstaten eller på tidigare arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, skall artikel 5 b tillämpas enbart på personer som vid något tillfälle tidigare har omfattats av lagstiftningen i den medlemsstaten med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.

5. Om det för anslutning till en frivillig försäkring eller en frivillig fortsättningsförsäkring enligt en medlemsstats lagstiftning ställs krav på att personen har fullgjort försäkringsperioder, skall en sådan försäkringsanslutning endast beviljas personer som tidigare har fullgjort försäkringsperioder i den medlemsstaten i samma system.”

2. I artikel 51.3 skall orden ”om nödvändigt” införas före orden ”i enlighet med förfarandena i bilaga XI”.

3. I artikel 52 skall punkt 4 ersättas med följande:

”4 Den behöriga institutionen får avstå från att göra pro rata-beräkningen

a) när beräkningen enligt punkt 1 a i en medlemsstat alltid leder till att den oberoende förmånen uppgår till samma belopp som eller till ett högre belopp än den pro rata-förmån som beräknas enligt punkt 1 b,

b) när pensionen grundas på ett system med fastställda avgifter.

De fall som avses i leden a och b skall anges i bilaga VIII.”

4. I artikel 56.1 c skall orden ”om nödvändigt” införas före orden ”i enlighet med förfarandena i bilaga XI”.

5. Bilagorna skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den […] dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning.*

Den skall tillämpas från och med den dag då tillämpningsförordningen träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den [...]

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

Bilagorna till förordning (EG) nr 883/2004 skall ändras på följande sätt:

1. I bilaga I avsnitt II skall följande mening läggas till under rubriken ”C) FRANKRIKE”:

   ”, utom när de betalas ut till en person som fortfarande omfattas av Frankrikes lagstiftning enligt artikel 12 eller artikel 16”.

2. Bilaga VIII skall ändras på följande sätt:

   a) Rubriken till bilagan skall ersättas med följande:

      ”FALL DÅ PRO RATA-BERÄKNINGEN INTE BEHÖVER GÖRAS”

   b) Efter posten under rubriken ”A) DANMARK” skall följande post införas:

      ”AA) TYSKLAND
      Förmåner från en försäkringsinstitution för yrkesgrupper med egna institutioner *(Berufsständische Versorgungseinrichtung für die kammerfähigen Berufe)*”

   c) Efter posten under rubriken ”B) FRANKRIKE” skall följande post införas:

      ”Allmänna eller kompletterande system i vilka förmånerna vid ålderdom beräknas på grundval av pensionspoäng.”

   d) Efter posten under rubriken ”D) NEDERLÄNDERNA” skall följande poster införas:

      ”DA) ÖSTERRIKE
      Förmåner eller delar av förmåner från en försäkringsinstitution för fria yrkesutövare (*Versorgungseinrichtung der Kammern der Freien Berufe)* som helt finansieras genom ett pensionssystem med fonderat kapital eller som grundas på ett pensionskontosystem.

      DB) POLEN
      Ålderspension enligt det system som grundas på principen om fastställda avgifter.”

   e) Efter posten under rubriken ”G) FÖRENADE KUNGARIKET” skall följande poster införas:
      ”Alla ansökningar om de kompletterande pensionsförmånerna *graduated retirement benefits* som betalas ut enligt avsnitten 36 och 37 i lagen om allmän försäkring *(National Insurance Act 1965)* och avsnitten 35 och 36 i lagen om allmän försäkring för Nordirland *(National Insurance Act (Northern Ireland) 1966).*

      Alla ansökningar om tilläggspension enligt avsnitt 44 i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner *(Social Security Contributions and Benefits Act 1992)* och avsnitt 44 i lagen om

socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner för Nordirland *(Social Security Contributions and Benefits Act (Northern Ireland) 1992).*"

3. Bilaga XI skall ersättas med följande:

"BILAGA XI

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR TILLÄMPNINGEN AV MEDLEMSSTATERNAS LAGSTIFTNING

(artiklarna 51.3 och 56.1 och artikel 83)

A) BELGIEN

Inga

B) TJECKIEN

Inga

C) DANMARK

1. Personer som enligt avdelning III kapitel 1 i förordningen har rätt till vårdförmåner vid en vistelse i Danmark skall ha rätt till sådana förmåner på samma villkor som personer inom grupp 1 enligt lagen om allmän sjukförsäkring (*lov om offentlig sygesikring).*

2. a) Vid beräkningen av pensionen enligt lagen om social pension *(lov om social pension)* skall perioder av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare som fullgjorts i Danmark av en gränsarbetare eller en arbetstagare som rest till Danmark för att utföra ett säsongsbetonat arbete betraktas som bosättningsperioder i Danmark fullgjorda av den efterlevande maken, förutsatt att den efterlevande maken under dessa perioder var gift med ovannämnda person och de inte var separerade eller levde faktiskt åtskilda på grund av osämja och att den efterlevande maken under dessa perioder var bosatt inom en annan medlemsstats territorium.
Vid tillämpningen av led a avses med *säsongsbetonat arbete* sådant arbete som på grund av årstidernas växlingar automatiskt återkommer varje år.

b) Vid beräkningen av pensionen enligt lagen om social pension *(lov om social pension)* skall perioder av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare som fullgjorts i Danmark före den 1 januari 1984 av en person på vilken punkt 2 a inte skall tillämpas betraktas som bosättningsperioder i Danmark fullgjorda av den efterlevande maken, förutsatt att den efterlevande maken under dessa perioder var gift med personen och de inte var separerade eller levde faktiskt åtskilda på grund av osämja och att den efterlevande maken under dessa perioder var bosatt inom en annan medlemsstats territorium.

c) Perioder som medräknas enligt bestämmelserna i a och b skall inte beaktas om de sammanfaller med perioder som medräknas vid beräkningen av pension som skall betalas till den berörda personen enligt lagstiftningen om obligatorisk försäkring i en annan medlemsstat eller med de perioder för vilka personen uppbar pension enligt sådan lagstiftning. Sådana perioder skall dock beaktas om det årliga beloppet för denna pension är lägre än halva grundbeloppet för den sociala pensionen.

3. a) Utan hinder av bestämmelserna i artikel 6, skall personer som inte har arbetat som anställda i någon medlemsstat ha rätt till dansk social pension bara om de har varit stadigvarande bosatta i Danmark under minst tre år, med beaktande av de åldersgränser som gäller enligt dansk lagstiftning. Om inget annat följer av artikel 4, skall artikel 7 inte tillämpas på en dansk social pension som sådana personer har rätt till.

b) De bestämmelser som anges ovan skall inte gälla rätt till dansk social pension för familjemedlemmar till personer som är eller har varit anställda i Danmark eller för studerande och deras familjemedlemmar.

4. Den tillfälliga förmånen för arbetslösa personer som har antagits till systemet med flexibelt arbete *(ledighedsydelse)* enligt lag nr 455 av den 10 juni 1997 skall omfattas av avdelning III kapitel 6 i denna förordning. Arbetslösa personer som reser till en annan medlemsstat skall omfattas av artiklarna 64 och 65 när denna medlemsstat har liknande sysselsättningsåtgärder för samma kategori av personer.

5. Om en person som får dansk social pension också har rätt till efterlevandepension från en annan medlemsstat skall dessa pensioner, vid tillämpningen av dansk lagstiftning, betraktas som förmåner av samma slag i den mening som avses i artikel 53.1, förutsatt att den person vars försäkrings- eller bosättningsperioder ligger till grund för beräkningen av efterlevandepensionen också har rätt till dansk social pension.

D) TYSKLAND

1. Utan hinder av artikel 5 a, skall pensioner som betalas ut av en institution i en annan medlemsstat omfattas av obligatorisk försäkring enligt sjukförsäkringen för pensionstagare i den utsträckning som fastställs enbart i Tysklands lagstiftning.

2. En person som uppbär pension enligt tysk lagstiftning och pension enligt en annan medlemsstats lagstiftning skall, vid tillämpning av artikel 23, anses ha rätt till vårdförmåner vid sjukdom och moderskap om personen enligt artikel 8.1 punkt 4 i bok V av den tyska socialförsäkringsbalken (*Sozialgesetzbuch V)* är undantagen från den obligatoriska sjukförsäkringen.

3. Utan hinder av artikel 5 a, skall bestämmelserna i artikel 5.4 punkt 1 i bok VI av socialförsäkringsbalken (*Sozialgesetzbuch VI)* inte tillämpas på en person som har rätt till full ålderspension enligt någon annan medlemsstats lagstiftning om personen i fråga ansöker om obligatorisk försäkringsanslutning.

4. Utan hinder av artikel 5 a i denna förordning och artikel 7.3 i bok VI av socialförsäkringsbalken *(Sozialgesetzbuch VI),* får en person som är obligatoriskt försäkrad i en annan medlemsstat eller uppbär ålderspension enligt en annan medlemsstats lagstiftning ansluta sig till den frivilliga försäkringen i Tyskland.

5. Den schablonberäknade tillgodoräknandeperioden (*pauschale Anrechnungszeit)* enligt artikel 253 i bok VI av socialförsäkringsbalken *(Sozialgesetzbuch VI)* skall fastställas enbart på grundval av perioder i Tyskland.

6. I de fall då den tyska pensionslagstiftning som gällde den 31 december 1991 är tillämplig skall enbart den tyska lagstiftning som gällde denna dag tillämpas för tillgodoräknandet av perioder som ersätter intjänandeperioder *(Ersatzzeiten).*

E) ESTLAND

1. Vid beräkningen av föräldraförmåner skall anställningsperioder i andra medlemsstater än Estland anses vara grundade på samma genomsnittliga socialavgiftsbelopp som betalats under de anställningsperioder i Estland med vilka de läggs samman. Om personen under referensåret bara har varit anställd i en annan medlemsstat skall beräkningen av förmånerna anses vara grundad på det genomsnittliga socialavgiftsbelopp som betalats i Estland mellan referensåret och moderskapsledigheten.

F) GREKLAND

Inga.

G) SPANIEN

1. Inom alla spanska socialförsäkringssystem – utom inom systemet för offentligt anställda, de väpnade styrkorna och domstolsväsendet – skall, vid tillämpningen av avdelning III kapitel 5 i denna förordning, en person som inte längre är försäkrad enligt spansk lagstiftning fortfarande anses vara försäkrad när försäkringsfallet inträffar, om personen när försäkringsfallet inträffar är försäkrad enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat eller, om så inte är fallet, om en förmån kan utges för samma försäkringsfall enligt en annan medlemsstats lagstiftning. Det senare villkoret skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 57.1.

2. Vid tillämpningen av bestämmelserna i avdelning III kapitel 5 i denna förordning, skall de år som arbetstagaren saknar för att uppnå den pensionsålder eller obligatoriska pensionsålder som föreskrivs enligt artikel 31 punkt 4 i den konsoliderade lagen om statliga pensioner *(Ley de clases pasivas del Estado)* beaktas som fullgjord tjänstgöring endast om den förmånsberättigade vid den tidpunkt då det försäkringsfall för vilket invaliditets- eller efterlevandepension betalas ut omfattades av Spaniens särskilda system för offentligt anställda eller var sysselsatt i en verksamhet som medför samma behandling enligt detta system.

3. a) Den teoretiska spanska förmånen i enlighet med artikel 56.1 c skall beräknas på grundval av personens faktiska avgifter under åren närmast före betalningen av den sista avgiften till den spanska socialförsäkringen. Om försäkrings- eller bosättningsperioder enligt någon annan medlemsstats lagstiftning måste beaktas vid beräkningen av grundbeloppet för pensionen, skall det avgiftsunderlag i Spanien som tidsmässigt ligger närmast referensperioderna användas för de ovannämnda perioderna, med beaktande av utvecklingen av konsumentprisindex.

4. b) Det beräknade pensionsbeloppet skall höjas med beloppet på de höjningar och uppräkningar som beräknats för varje efterföljande år för pensioner av samma slag.

5. Perioder som fullgjorts i andra medlemsstater och som måste beräknas inom det särskilda systemet för offentligt anställda, de väpnade styrkorna och domstolsförvaltningen, skall vid tillämpningen av artikel 56 i förordningen behandlas på samma sätt som de perioder som tidsmässigt ligger närmast den tid som omfattas som offentligt anställd i Spanien.

H) FRANKRIKE

1. För personer som får vårdförmåner i Frankrike enligt artiklarna 17, 24 eller 26 i förordningen och som är bosatta i de franska departementen *Haut-Rhin, Bas-Rhin* eller *Moselle,* skall de vårdförmåner som utges för en annan medlemsstats institutions räkning och vars kostnader den institutionen skall stå för, omfatta förmåner som utges både genom den allmänna sjukförsäkringen och genom den obligatoriska kompletterande lokala sjukförsäkringen i *Alsace-Moselle.*

2. Vid tillämpningen av avdelning III kapitel 5 i förordningen skall den franska lagstiftning som är tillämplig på en person som arbetar eller tidigare har arbetat som anställd eller som bedriver eller tidigare har bedrivit verksamhet som egenföretagare omfatta både det eller de allmänna system för ålderspension och det eller de kompletterande pensionssystem som personen omfattades av.

I) IRLAND

1. Vid beräkningen av inkomster för beviljandet av förmåner vid sjukdom eller arbetslöshet enligt irländsk lagstiftning skall, utan hinder av artikel 21.2 och artikel 62, ett belopp som är lika med den genomsnittliga veckolönen för anställda under det året, tillgodoräknas den anställde för varje vecka med arbete som anställd enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat under den föreskrivna perioden.

2. I de fall då artikel 46 är tillämplig skall Irland, om den berörda personen är arbetsoförmögen med invaliditet som följd och omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat, vid tillämpningen av avdelning 95.1 a i den konsoliderade lagen om social trygghet *(Social Welfare (Consolidation) Act, 1993)*, beakta varje period under vilken, med hänsyn till den invaliditet som följde på arbetsoförmågan, personen ansetts vara arbetsoförmögen enligt irländsk lagstiftning.

J) ITALIEN

Inga.

K) CYPERN

Vid tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 6, 51 och 61, skall, för varje period från och med den 6 oktober 1980, en försäkringsperiod på en vecka enligt cypriotisk lagstiftning fastställas genom att man delar den totala försäkringsgrundande inkomsten under den aktuella perioden med den lägsta försäkringsgrundande inkomst per vecka som fastställts för det aktuella avgiftsåret, förutsatt att det antal veckor som beräknas på detta sätt inte överstiger antalet kalenderveckor under den aktuella perioden.

L) LETTLAND

Inga.

M) LITAUEN

Inga.

N) LUXEMBURG

Inga.

O) UNGERN

Inga.

P) MALTA

Inga.

Q) NEDERLÄNDERNA

1. *Sjukvårdsförsäkring*

   a) När det gäller rätt till vårdförmåner enligt nederländsk lagstiftning, skall personer som har rätt till vårdförmåner vid tillämpningen av avdelning III kapitlen 1 och 2 i förordningen avse

      i) personer som enligt artikel 2 i lagen om sjukvårdsförsäkring *(Zorgverzekeringswet)* är skyldiga att teckna en sjukförsäkring,

      och

      ii) personer som, om de inte redan omfattas av led i, är bosatta i en annan medlemsstat och som enligt förordningen har rätt till sjukvård i sin bosättningsstat på bekostnad av Nederländerna.

   b) De personer som avses i punkt 1 a i måste, enligt bestämmelserna i lagen om sjukvårdsförsäkring *(Zorgverzekeringswet)* teckna en sjukförsäkring

och de personer som avses i punkt 1 a ii måste registrera sig hos sjukvårdsförsäkringsstyrelsen *(College voor zorgverzekeringen)*.

c) Bestämmelserna om betalning av avgifter enligt lagen om sjukvårdsförsäkring *(Zorgverzekeringswet)* och lagen om allmän försäkring för särskilda sjukvårdskostnader *(Algemene wet bijzondere ziektekosten)* skall tillämpas på de personer som avses i punkt 1 a och på deras familjemedlemmar. Familjemedlemmarnas avgifter skall betalas av den från vilken rätten till sjukvård är härledd.

d) Bestämmelserna om sen anmälan till en försäkring enligt lagen om sjukvårdsförsäkring *(Zorgverzekeringswet)* skall, för de personer som avses i punkt 1 a ii, även gälla vid sen registrering hos sjukvårdsförsäkringsstyrelsen *(College voor zorgverzekeringen)*.

e) Personer som har rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat än Nederländerna och som är bosatta eller tillfälligt vistas i Nederländerna skall ha rätt till vårdförmåner enligt de försäkringsvillkor som institutionen på bosättnings- eller vistelseorten erbjuder försäkrade i Nederländerna, med beaktande av artikel 11.1–11.3 och artikel 19.1 i lagen om sjukvårdsförsäkring *(Zorgverzekeringswet)*, och till de vårdförmåner som föreskrivs enligt lagen om allmän försäkring för särskilda sjukvårdskostnader *(Algemene wet bijzondere ziektekosten)*.

f) Vid tillämpningen av artiklarna 23–30 skall följande förmåner betraktas som pension enligt nederländsk lagstiftning:

- Pension som beviljas enligt lagen av den 6 januari 1966 om pension till offentligt anställda och deras efterlevande *(Algemene burgerlijke pensioenwet)*.
- Pension som beviljas enligt lagen av den 6 oktober 1966 om pension till militär personal och deras efterlevande *(Algemene militaire pensioenwet)*.
- Förmåner vid arbetsoförmåga enligt lagen av den 7 juni 1972 om förmåner vid arbetsoförmåga till militär personal (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen*).
- Pension som beviljas enligt lagen av den 15 februari 1967 om pension till anställda vid de nederländska järnvägarna och till deras efterlevande (*Spoorwegpensioenwet*).
- Pension som beviljas enligt anställningsvillkoren vid de nederländska järnvägarna (*Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen)*.
- Förmåner som beviljas personer som går i pension innan de uppnår pensionsåldern vid 65 års ålder enligt

ett pensionssystem som skall tillförsäkra tidigare anställda en inkomst under deras ålderdom eller förmåner som utges då någon lämnar arbetsmarknaden i förtid enligt ett system som inrättats av staten eller genom ett kollektivavtal för personer från och med 55 års ålder, varvid förmånerna skall utgöra minst 70 procent av den senaste lönen.

g) Vid tillämpningen av avdelning III kapitlen 1 och 2 i denna förordning, skall den ersättning vid begränsat utnyttjande av sjukvården som föreskrivs enligt det nederländska systemet betraktas som en kontantförmån vid sjukdom.

h) Nederländerna skall för tillämpningen av artikel 34 tillhandahålla en förteckning över uppskattade belopp som ligger så nära de faktiska kostnaderna som möjligt.

2. *Tillämpning av den nederländska lagen om allmän ålderspension (Algemene Ouderdomswet, AOW)*

a) Den minskning som avses i artikel 13.1 i den nederländska lagen om allmän ålderspension *(Algemene Ouderdomswet, AOW)* skall inte tillämpas på kalenderår före den 1 januari 1957 under vilka en förmånsberättigad som inte uppfyller villkoren för att dessa år skall betraktas som försäkringsperioder

– var bosatt i Nederländerna mellan 15 och 65 års ålder, eller

– var bosatt i en annan medlemsstat, men arbetade i Nederländerna hos en arbetsgivare som var etablerad i Nederländerna, eller

– arbetade i en annan medlemsstat under perioder som betraktas som försäkringsperioder enligt socialförsäkringssystemet i Nederländerna.

Med avvikelse från artikel 7 i lagen om allmän ålderspension *(AOW)*, skall personer som endast före den 1 januari 1957 var bosatt eller arbetade i Nederländerna enligt ovannämnda villkor också anses ha rätt till pension.

b) Den minskning som avses i artikel 13.1 i lagen om allmän ålderspension *(AOW)* skall inte tillämpas på kalenderår före den 2 augusti 1989 under vilka en person som är eller var gift, mellan 15 och 65 års ålder inte var försäkrad enligt nämnda lagstiftning och var bosatt inom en annan medlemsstats territorium än Nederländernas, om dessa kalenderår sammanfaller med försäkringsperioder som fullgjorts av personens make enligt den lagstiftningen eller med kalenderår som skall beaktas enligt punkt 2 a, förutsatt att parets äktenskap bestod under dessa perioder.

Med avvikelse från artikel 7 i lagen om allmän ålderspension *(AOW)*, skall en sådan person anses ha rätt till pension.

c) Den minskning som avses i artikel 13.2 i lagen om allmän ålderspension *(AOW)* skall inte tillämpas på kalenderår före den 1 januari 1957 under vilka en pensionstagares make som inte uppfyller villkoren för att dessa år skall betraktas som försäkringsperioder

– var bosatt i Nederländerna mellan 15 och 65 års ålder, eller

– var bosatt i en annan medlemsstat, men arbetade i Nederländerna hos en arbetsgivare som var etablerad i Nederländerna, eller

– arbetade i en annan medlemsstat under perioder som betraktas som försäkringsperioder enligt socialförsäkringssystemet i Nederländerna.

d) Den minskning som avses i artikel 13.2 i lagen om allmän ålderspension *(AOW)* skall inte tillämpas på kalenderår före den 2 augusti 1989 under vilka en pensionstagares make mellan 15 och 65 års ålder var bosatt inom en annan medlemsstats territorium än Nederländernas och inte var försäkrad enligt nämnda lagstiftning, om dessa kalenderår sammanfaller med försäkringsperioder som pensionstagaren fullgjort enligt den lagstiftningen eller med kalenderår som skall beaktas enligt punkt 2 a, förutsatt att parets äktenskap bestod under dessa perioder.

e) Punkterna 2 a, 2 b, 2 c och 2 d skall inte tillämpas på perioder som sammanfaller med

– perioder som kan beaktas vid beräkningen av pensionsrättigheter enligt lagstiftningen om försäkring vid ålderdom i någon annan medlemsstat än Nederländerna, eller

– perioder för vilka den berörda personen har fått ålderspension enligt en sådan lagstiftning.

Perioder av frivillig försäkring enligt ett system i en annan medlemsstat skall inte beaktas vid tillämpningen av denna bestämmelse.

f) Punkterna 2 a, 2 b, 2 c och 2 d skall tillämpas endast om den berörda personen har varit bosatt i en eller flera medlemsstater under sex år efter 59 års ålder och bara för den tid då personen var bosatt i en av dessa medlemsstater.

g) Med avvikelse från kapitel IV i lagen om allmän ålderspension *(AOW)*, skall en person som är bosatt i någon annan medlemsstat än Nederländerna och vars make omfattas av den obligatoriska försäkringen enligt den lagstiftningen ha rätt att teckna en frivillig försäkring enligt den lagstiftningen för de perioder under vilka maken är obligatoriskt försäkrad.

Denna rätt skall inte upphöra att gälla om makens obligatoriska försäkring upphör att gälla på grund av dennes dödsfall och om den

efterlevande maken endast får pension enligt den nederländska lagen om allmän efterlevandeförsäkring *(Algemene nabestaandenwet)*.

Rätten till frivillig försäkring upphör under alla omständigheter att gälla den dag då personen fyller 65 år.

Avgiften till den frivilliga försäkringen skall fastställas enligt bestämmelserna om fastställande av avgifter till den frivilliga försäkringen enligt lagen om allmän ålderspension *(AOW)*. Om den frivilliga försäkringen följer på en sådan försäkringsperiod som avses i punkt 2 b, skall dock avgiften fastställas enligt bestämmelserna om fastställande av avgifter till den obligatoriska försäkringen enligt lagen om allmän ålderspension *(AOW),* med beaktande av den inkomst som anses ha uppburits i Nederländerna.

h) Den rätt som avses i punkt 2 g skall inte beviljas någon som är försäkrad enligt någon annan medlemsstats lagstiftning om pensions- eller efterlevandeförmåner.

i) Den som vill teckna en sådan frivillig försäkring som avses i punkt 2 g skall ansöka om detta hos socialförsäkringsbanken *(Sociale Verzekeringsbank)* senast ett år efter den dag då villkoren för försäkringsanslutningen var uppfyllda.

j) Vid tillämpningen av artikel 52 1 b skall endast försäkringsperioder som fullgjorts enligt lagen om allmän ålderspension *(AOW)* efter 15 års ålder räknas som försäkringsperioder.

3. *Tillämpning av den nederländska lagen om allmän efterlevandeförsäkring (Algemene nabestaandenwet, ANW)*

a) En person som har varit obligatoriskt försäkrad enligt den nederländska lagen om allmän efterlevandeförsäkring *(Algemene nabestaandenwet, ANW)* skall, vid tillämpningen av avdelning III kapitel 5, betraktas som försäkrad enligt den lagstiftningen vid den tidpunkt då försäkringsfallet inträffar, om personen i fråga är försäkrad för samma försäkringsfall enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat eller, om så inte är fallet, om en rätt till efterlevandepension finns enligt en annan medlemsstats lagstiftning. Det senare villkoret skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 57.1.

b) Om den efterlevande maken enligt punkt 3 a har rätt till efterlevandepension enligt lagen om allmän efterlevandeförsäkring *(ANW)*, skall den pensionen beräknas enligt artikel 52.1 b.

Vid tillämpningen av dessa bestämmelser skall även försäkringsperioder före den 1 oktober 1959 betraktas som försäkringsperioder som fullgjorts enligt nederländsk lagstiftning om den försäkrade under dessa perioder efter 15 års ålder

– var bosatt i Nederländerna, eller

– var bosatt i en annan medlemsstat, men arbetade i Nederländerna hos en arbetsgivare som var etablerad i Nederländerna, eller

– arbetade i en annan medlemsstat under perioder som betraktas som försäkringsperioder enligt socialförsäkringssystemet i Nederländerna.

c) Hänsyn skall inte tas till perioder som skall beaktas enligt punkt 3 b, vilka sammanfaller med perioder av obligatorisk försäkring som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning om efterlevandepension.

d) Vid tillämpningen av artikel 52 1 b skall endast försäkringsperioder som fullgjorts enligt nederländsk lagstiftning efter 15 års ålder räknas som försäkringsperioder.

e) Med avvikelse från artikel 63a.1 i lagen om allmän efterlevandeförsäkring *(ANW),* skall en person som är bosatt i en annan medlemsstat än Nederländerna och vars make är obligatoriskt försäkrad enligt *ANW* ha rätt att teckna en frivillig försäkring enligt den lagstiftningen, förutsatt att denna försäkring redan har börjat gälla den [*dag då förordning (EG) nr 883/04 börjar tillämpas*], men endast för de perioder under vilka maken är obligatoriskt försäkrad. Denna rätt skall upphöra att gälla den dag då makens obligatoriska försäkring enligt lagen om allmän efterlevandeförsäkring *(ANW)* upphör att gälla, såvida inte makens obligatoriska försäkring upphör att gälla på grund av dennes dödsfall och den efterlevande maken endast får pension enligt *ANW*.

Rätten till frivillig försäkring upphör under alla omständigheter att gälla den dag då personen fyller 65 år.

Avgiften till den frivilliga försäkringen skall fastställas enligt bestämmelserna om fastställande av avgifter till den frivilliga försäkringen enligt lagen om allmän ålderspension *(ANW)*. Om den frivilliga försäkringen följer på en sådan försäkringsperiod som avses i punkt 2 b, skall avgiften dock fastställas enligt bestämmelserna om fastställande av avgifter till den obligatoriska försäkringen enligt lagen om allmän ålderspension *(ANW),* med beaktande av den inkomst som anses ha uppburits i Nederländerna.

4. *Tillämpning av den nederländska lagstiftningen om arbetsoförmåga*

a) En person som inte längre är försäkrad enligt den allmänna lagen om arbetsoförmåga *(Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, AAW),* lagen om försäkring vid arbetsoförmåga för egenföretagare *(Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen, WAZ)* eller lagen om försäkring vid arbetsoförmåga *(Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, WAO),* skall vid tillämpningen av avdelning III kapitel 5 fortfarande betraktas som försäkrad vid den tidpunkt då försäkringsfallet inträffar, om personen i fråga är försäkrad för samma försäkringsfall enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat

eller, om så inte är fallet, har rätt till en förmån för samma försäkringsfall enligt en annan medlemsstats lagstiftning. Det senare villkoret skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 57.1.

b) Om den berörda personen enligt punkt 4 a har rätt till en nederländsk invaliditetsförmån skall det belopp som avses i artikel 52.1 b vid beräkningen av förmånen fastställas

i) enligt bestämmelserna i lagen om försäkring vid arbetsoförmåga *(WAO)*, om personen innan arbetsoförmågan uppkom senast arbetade som anställd enligt definitionen i artikel 1 a,

ii) enligt bestämmelserna i lagen om försäkring vid arbetsoförmåga för egenföretagare *(WAZ)*, om personen innan arbetsoförmågan uppkom senast bedrev verksamhet som egenföretagare enligt definitionen i artikel 1 b.

c) Vid beräkningen av förmåner enligt lagen om försäkring vid arbetsoförmåga *(WAO)* eller lagen om försäkring vid arbetsoförmåga för egenföretagare *(WAZ)* skall de nederländska institutionerna beakta

– perioder av betald anställning eller perioder som behandlas som sådana och som fullgjorts i Nederländerna före den 1 juli 1967,

– försäkringsperioder som fullgjorts enligt lagen om försäkring vid arbetsoförmåga *(WAO)*,

– försäkringsperioder som den berörda personen har fullgjort efter 15 års ålder enligt den allmänna lagen om arbetsoförmåga *(AAW)* om de inte sammanfaller med försäkringsperioder som fullgjorts enligt lagen om försäkring vid arbetsoförmåga *(WAO),*

– försäkringsperioder som fullgjorts enligt lagen om försäkring vid arbetsoförmåga för egenföretagare *(WAZ)*.

5. *Tillämpning av den nederländska lagstiftningen om familjeförmåner*

a) En person på vilken lagen om allmänt barnbidrag *(Algemene Kinderbijslagwet, AKW)* blir tillämplig under ett kvartal och som den första dagen i detta kvartal omfattades av motsvarande lagstiftning i en annan medlemsstat, skall anses vara försäkrad enligt nederländsk lagstiftning från och med denna första dag.

b) Beloppet på de familjeförmåner som en person som enligt punkt 5 a anses vara försäkrad enligt lagen om allmänt barnbidrag *(AKW)* har rätt till skall fastställas enligt bestämmelserna i den tillämpningsförordning som avses i artikel 89.

R) ÖSTERRIKE

1. Inskrivning vid en skola eller jämförbar utbildningsanstalt i en annan medlemsstat skall betraktas som likvärdigt med inskrivning vid en skola eller

utbildningsanstalt enligt artiklarna 227.1.1 och 228.1.3 i den allmänna socialförsäkringslagen *(Allgemeines Sozialversicherungsgesetz, ASVG)*, artikel 116.7 i lagen om socialförsäkring för egenföretagare *(Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz, GSVG)* och artikel 107.7 i lagen om socialförsäkring för jordbrukare *(Bauern-Sozialversicherungsgesetz, BSVG)*, om den berörda personen vid någon tidpunkt har omfattats av österrikisk lagstiftning med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare och de avgifter som föreskrivs enligt artikel 227.3 i *ASVG*, artikel 116.9 i *GSVG* och artikel 107.9 i *BSGV* har betalats.

2. Om [*DG 12 i den nya tillämpningsförordningen*] medför att barnperioder enligt artiklarna 227a och 228a i den allmänna socialförsäkringslagen *(ASVG)*, artiklarna 116a och 116b i lagen om socialförsäkring för egenföretagare *(GSVG)* eller artiklarna 107a och 107b i lagen om socialförsäkring för jordbrukare *(BSVG)* ersätter försäkringsperioder som fullgjorts i en annan medlemsstat, skall det teoretiska belopp som beräknas enligt artikel 52.1 b i höjas med det belopp som skulle gälla enligt österrikisk lagstiftning om barnperioderna beaktades för dessa försäkringsperioder.

3. Vid beräkningen av den pro rata-förmån som avses i artikel 52.1 b skall hänsyn inte tas till de särskilda tillägg till avgifterna för tilläggsförsäkring och för tilläggsförmån för gruvarbetare enligt österrikisk lagstiftning. I dessa fall skall den pro rata-förmån som beräknas utan dessa avgifter i lämpliga fall höjas med hela beloppet på de särskilda tilläggen till avgifterna för tilläggsförsäkringen och tilläggsförmånen för gruvarbetare.

4. Om, i enlighet med artikel 6, ersättningsperioder har fullgjorts enligt ett österrikiskt pensionsförsäkringssystem vilka inte kan ligga till grund för en beräkning enligt artiklarna 238 och 239 i den allmänna socialförsäkringslagen *(ASVG)*, artiklarna 122 och 123 i lagen om socialförsäkring för egenföretagare *(GSVG)* eller artiklarna 113 och 114 i lagen om socialförsäkring för jordbrukare *(BSVG)*, skall beräkningsgrunden för barnperioder enligt artikel 239 i *ASVG*, artikel 123 i *GSVG* och artikel 114 i *BSVG* tillämpas.

5. Tillämpningen av denna förordning skall inte medföra någon inskränkning av rätten till förmåner för personer som på grund av politiska eller religiösa skäl eller härkomst har missgynnats i fråga om social trygghet.

S) POLEN

Inga.

T) PORTUGAL

Inga.

U) SLOVENIEN

Inga.

V) SLOVAKIEN

Inga.

W) FINLAND

1. En person som inte längre är försäkrad enligt folkpensionssystemet skall vid tillämpningen av bestämmelserna i avdelning III kapitel 5 i förordningen fortfarande anses som försäkrad, om personen vid den tidpunkt då försäkringsfallet inträffar är försäkrad mot samma försäkringsfall enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat eller, om så inte är fallet, har rätt till en förmån för samma försäkringsfall enligt en annan medlemsstats lagstiftning. Det senare villkoret skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 57.1.

2. Vid fastställandet av rätten till förmåner och vid beräkningen av den finska folkpensionen enligt artiklarna 52–54, skall pensionsrätt som förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning behandlas på samma sätt som pension som förvärvats enligt finsk lagstiftning.

3. Vid tillämpningen av artikel 52.1 b i för beräkningen av inkomster under den intjänade perioden enligt finsk lagstiftning om inkomstgrundad pension, skall, i de fall då personen har pensionsförsäkringsperioder som grundas på arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare i en annan medlemsstat under en del av referensperioden enligt finsk lagstiftning, inkomsterna för de intjänade perioderna vara lika med summan av inkomsterna under den del av referensperioden som avser Finland, dividerad med antalet månader under vilka det fanns försäkringsperioder i Finland under referensperioden.

X) SVERIGE

1. Om föräldrapenning betalas ut enligt bestämmelserna i artikel 67 till en familjemedlem som inte är anställd, skall föräldrapenningen betalas ut med grundbeloppet eller det lägsta beloppet.

2. Bestämmelserna om sammanläggning av försäkringsperioder i förordningen skall inte tillämpas på övergångsbestämmelserna i den svenska lagstiftningen om rätt till garantipension för personer födda 1937 eller tidigare som har varit bosatta i Sverige under en fastställd period före pensionsansökan (lag 2000:798).

3. Vid beräkning av antagandeinkomst för inkomstgrundad sjukersättning och inkomstgrundad aktivitetsersättning enligt 8 kap. i lagen (1962:381) om allmän försäkring gäller följande:

   a) Om den försäkrade under referensperioden även har omfattats av en eller flera andra medlemsstaters lagstiftning med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, skall inkomsterna i den eller de andra medlemsstaterna anses vara desamma som den försäkrades genomsnittliga bruttoinkomst i Sverige under den del av referensperioden som fullgjorts i Sverige, beräknad genom att inkomsterna i Sverige divideras med antalet månader under vilka inkomsterna intjänades.

b) Om förmånerna beräknas enligt artikel 46 och personerna inte är försäkrade i Sverige, skall referensperioden fastställas i enlighet med 8 kap. 2 och 8 §§ i den ovannämnda lagen som om personen vore försäkrad i Sverige. Om personen saknar pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension under denna period, får referensperioden räknas från den tidigare tidpunkt den försäkrade har haft inkomst av förvärvsarbete i Sverige.

4. a) Vid beräkning av antagen pensionsbehållning för inkomstgrundad efterlevandepension (lag 2000:461) skall, om kravet för rätt till pension enligt svensk lagstiftning inte är uppfyllt för minst tre av de fem kalenderåren närmast före den försäkrades dödsfall (referensperioden), hänsyn även tas till försäkringsperioder som fullgjorts i andra medlemsstater som om hade fullgjorts i Sverige. Försäkringsperioderna i de andra medlemsstaterna ska anses vara baserade på genomsnittet av de svenska pensionsunderlagen. Om den berörda personen har endast ett år i Sverige med pensionsunderlag, skall varje försäkringsperiod i en annan medlemsstat anses uppgå till samma belopp.

b) Vid beräkning av antagna pensionspoäng för änkepension vid dödsfall den 1 januari 2003 eller senare skall, om kravet i den svenska lagstiftningen på pensionspoäng för minst två av de fyra åren som närmast föregått den försäkrades dödsfall (referensperioden) inte är uppfyllt och försäkringsperioder har fullgjorts i en annan medlemsstat under referensperioden, dessa år anses vara baserade på samma pensionspoäng som det svenska året.

Y) FÖRENADE KUNGARIKET

1. När en person enligt Förenade kungarikets lagstiftning kan ha rätt till ålderspension om

a) en tidigare makes avgifter beaktas som om de vore personens egna avgifter, eller

b) de gällande avgiftsvillkoren uppfylls av personens make eller tidigare make,

skall, om maken eller den tidigare maken är eller har arbetat som anställd eller bedrivit verksamhet som egenföretagare och har omfattats av lagstiftningen i två eller flera medlemsstater, bestämmelserna i avdelning III kapitel 5 i förordningen tillämpas vid fastställandet av rätten till förmån enligt Förenade kungarikets lagstiftning. I detta fall skall hänvisningarna till ”försäkringsperioder” i nämnda kapitel 5 betraktas som hänvisningar till försäkringsperioder som har fullgjorts av

i) en make eller tidigare make, om ansökan lämnas in av

– en gift kvinna, eller

– en person vars äktenskap upplösts av annan orsak än makens död, eller

ii) en tidigare make, om ansökan lämnas in av

– en änkling som omedelbart före uppnådd pensionsålder inte har rätt till bidrag för efterlevande make med barn, eller

– en änka som omedelbart före uppnådd pensionsålder inte har rätt till bidrag för änkor med barn, bidrag för efterlevande make med barn eller änkepension, eller som endast har rätt till åldersrelaterad änkepension beräknad enligt artikel 52.1 b (med ”åldersrelaterad änkepension” avses en sänkt änkepension enligt artikel 39.4 i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner *(Social Security Contributions and Benefits Act 1992)*.

2. Vid tillämpningen av artikel 6 på bestämmelserna om rätt till biståndsförmån *(attendance allowance)*, vårdbidrag *(carer's allowance)* och invaliditetsförmåner *(disability living allowance)* skall anställningsperioder, bosättningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare som har fullgjorts inom en annan medlemsstats territorium än Förenade kungarikets i nödvändig utsträckning beaktas för att uppfylla kraven på vistelse i Förenade kungariket före den dag då rätten till den berörda förmånen först uppkommer.

3. Artikel 7 skall tillämpas på alla personer som får brittiska kontantförmåner vid arbetsoförmåga, ålderdom eller till efterlevande, pension med anledning av olycksfall i arbetet eller arbetssjukdom och ersättning vid dödsfall och som vistas inom en annan medlemsstats territorium.

4. Vid tillämpningen av artikel 46, skall Förenade kungariket, om den berörda personen drabbades av arbetsoförmåga med invaliditet som följd medan han omfattades av en annan medlemsstats lagstiftning, vid tillämpningen av avsnitt 30A (5) i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner *(Social Security Contributions and Benefits Act 1992)*, beakta alla perioder under vilka han för denna arbetsoförmåga har fått

i) kontantförmåner vid sjukdom eller lön i stället för sådana förmåner,

ii) förmåner enligt avdelning III kapitlen 4 och 5 som beviljats för den invaliditet som följde på arbetsoförmågan,

enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten, som om de var korta perioder med utbetalning av förmåner vid arbetsoförmåga enligt avsnitten 30A (1)–(4) i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner *(Social Security Contributions and Benefits Act 1992).*

5. Vid tillämpningen av artikel 46 skall endast perioder under vilka personen var arbetsoförmögen enligt Förenade kungarikets lagstiftning beaktas.

6. 1) Vid beräkningen av en inkomstfaktor för fastställandet av rätt till förmåner enligt Förenade kungarikets lagstiftning skall, för varje

påbörjad vecka med arbete som anställd enligt en annan medlemsstats lagstiftning under det aktuella beskattningsåret enligt Förenade kungarikets lagstiftning, den berörda personen anses ha betalat avgifter som anställd eller ha inkomster för vilka avgifter har betalats, på grundval av inkomster som motsvarar två tredjedelar av den övre inkomstgränsen för detta år.

2) Vid tillämpning av artikel 52.1 b ii gäller följande:

a) Om en person som arbetar som anställd, under något beskattningsår som börjar den 6 april 1975 eller senare, har fullgjort försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder uteslutande i en annan medlemsstat än Förenade kungariket och tillämpningen av punkt 6.1 ovan medför att detta år räknas som kvalifikationsår enligt Förenade kungarikets lagstiftning vid tillämpning av artikel 52.1 b i, skall personen anses ha varit försäkrad i 52 veckor under detta år i den andra medlemsstaten.

b) Om något beskattningsår som börjar den 6 april 1975 eller senare inte räknas som kvalifikationsår enligt Förenade kungarikets lagstiftning vid tillämpning av artikel 52.1 b i, skall inga försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperiod som fullgjorts under ett sådant år beaktas.

3) När en inkomstfaktor skall omvandlas till försäkringsperioder skall inkomstfaktorn för det aktuella beskattningsåret enligt Förenade kungarikets lagstiftning divideras med detta års lägsta inkomstgräns. Resultatet skall anges som ett heltal utan decimaler. Det tal som har beräknats på detta sätt skall anses motsvara antalet försäkringsveckor som har fullgjorts enligt Förenade kungarikets lagstiftning under detta år, under förutsättning att det inte överstiger antalet veckor som personen omfattades av den lagstiftningen under det året.”